

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 08/21BP

Arbitraal vonnis in de zaak van:

Drs. A.,
wonende te Z., gemeente Y.
eiseres,
gemachtigde: mr. B.

tegen

de stichting C.,
gevestigd te X.,
verweerster,
gemachtigde: mr. D.

---

1. De procesgang

1.1 Eiseres heeft bij brief van 21 augustus 2008 deze zaak bij het Scheidsgerecht aanhangig gemaakt. Bij memorie van eis van 22 september 2008 heeft zij verzocht bij arbitraal vonnis om:

- I de schorsing onrechtmatig te verklaren;
- II de ernstige berisping onrechtmatig te verklaren;
- III de non-actiefstelling onrechtmatig te verklaren;
- IV de voortzetting van de non-actiefstelling onrechtmatig te verklaren;
- V verweerster te veroordelen tot de verplichting onvoorwaardelijk medewerking te verlenen aan het rehabilitatieproces van eiseres zoals aangegeven in de memorie, althans tot een zodanige verplichting als door het Scheidsgerecht in goede justitie te bepalen;
- VI verweerster te veroordelen om de door eiseres gemaakte kosten voor rechtsbijstand integraal aan eiseres te vergoeden;
- VII verweerster te verwijzen in de kosten van het Scheidsgerecht.

1.2 Verweerster heeft bij memorie van antwoord van 21 oktober 2008 verzocht de vorderingen van eiseres af te wijzen en eiseres te veroordelen in de kosten van het Scheidsgerecht.

1.3 Bij uitspraak van 19 september 2008 heeft de voorzitter van het Scheidsgerecht in een eerste kort geding tussen partijen verweerster geboden eiseres wederom de toegang tot de gebouwen van W. te verschaffen en eiseres wederom toe te laten tot haar gebruikelijke werkzaamheden als revalidatiearts, met veroordeling van verweerster in de kosten.

- 1.4 Op 22 oktober 2008 heeft een tweede kort geding tussen partijen plaatsgevonden. Deze behandeling en de verdere behandeling van de onderhavige bodemprocedure zijn aangehouden op verzoek van partijen teneinde een begeleider aan te wijzen. Partijen hebben als begeleider aangewezen mr. E., arts, en hem de volgende opdracht meegegeven:
“Partijen en betrokkenen te begeleiden en te ondersteunen in het proces dat dient te leiden tot hervatting van eiseres in haar oorspronkelijke werkzaamheden te W..”
- 1.5 Bij brief van 21 januari 2009 heeft de gemachtigde van eiseres het Scheidsgerecht op de hoogte gebracht van de resultaten van het onderzoek van E.. Het verslag van dit onderzoek heeft E. neergelegd in zijn brief van 9 december 2008 aan partijen. In het licht van de uitkomsten van dit onderzoek heeft eiseres het Scheidsgerecht verzocht om de behandeling van het kort geding vooralsnog aan te houden en de behandeling van de bodemprocedure te hervatten. Hierop heeft de gemachtigde van verweerster bij brief van 21 januari 2009 gereageerd. Beide partijen hebben het verslag van E. overgelegd. Bij brief van 5 februari 2009 heeft eiseres de nog lopende kortgedingprocedure ingetrokken.
- 1.6 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 18 februari 2009. Eiseres was aanwezig, met haar gemachtigde. Namens verweerster was aanwezig drs. F., bestuurder bij verweerster, vergezeld door de gemachtigde van verweerster. De gemachtigden hebben de standpunten van partijen nader toegelicht, mr. B. aan de hand van pleitnotities. Deze pleitnotities zijn overgelegd.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiseres is per 1 juni 2003 als revalidatiearts voor 28 uur per week bij verweerster in dienst getreden. Op 16 juni 2008 heeft zich op het terrein van de revalidatieinstelling een ongeval voorgedaan waarbij een patiënt met zijn fiets is komen te vallen. Aan eiseres wordt verweten dat zij toen zij hiervan op de hoogte werd gesteld, zich niet persoonlijk ter plaatse heeft begeven om zich van de toestand van de patiënt op de hoogte te stellen en zo nodig medische hulp te verlenen.
- 2.2 Bij brief van 11 juli 2008 heeft verweerster eiseres geschorst voor de duur van twee weken. Bij brief van 17 juli 2008 heeft verweerster eiseres een berisping gegeven. Tevens heeft verweerster eiseres bij laatstgenoemde brief bericht dat zij op non-actief is gesteld. Bij brief van 7 augustus heeft verweerster deze op non-actiefstelling verlengd. Bij memorie van eis van 2 september 2008 heeft verweerster bij het Scheidsgerecht ontbinding van de arbeidsovereenkomst met eiseres gevraagd. Dit ontbindingsverzoek heeft verweerster vervolgens weer ingetrokken.
- 2.3 In zijn hiervoor in 1.5 vermelde rapport concludeert E. dat er geen basis is voor een vruchtbare en duurzame samenwerking tussen eiseres en team W.. De hoop op verbetering is bij alle teamleden verdwenen of tot een minimum gereduceerd. Het team geeft aan wel signalen te hebben gegeven maar ook problemen te hebben toegedekt. E. heeft geen aanwijzingen gevonden dat binnen de organisatie stappen zijn gezet om de werkrelatie van eiseres met haar team te verbeteren. Een training in 2004 was niet op eiseres gericht. Pas in 2007 is er een beoordelingsgesprek geweest maar dat handelde

over tekortschietende productie. De onvrede betreft nadrukkelijk niet de vakkennis van eiseres.

- 2.3 Eiseres stelt zich op het standpunt dat de betreffende beslissingen van verweerster zijn gebaseerd op onjuiste feitelijke en juridische grondslagen en om die reden geen stand kunnen houden. Er is naar de mening van eiseres geen sprake van zodanig medisch onverantwoord handelen dat deze reeks van zeer ingrijpende maatregelen gerechtvaardigd was, terwijl deze maatregelen voor eiseres zeer bezwarend waren. Het gegeven advies na een valincident van een patiënt was medisch juist en voorkwam verder onnodig tijdverlies. Eiseres voelt zich hierin gesteund door haar collegae. Er is geen enkele reden te twifelen aan de kwaliteiten van eiseres als revalidatiearts. In de periode tussen het incident zelf en het moment van schorsing was er ook geen sprake van ernstige commotie op de afdelingen en heeft eiseres gewoon gewerkt. De non-actiefstelling is bovendien op zeer onzorgvuldige wijze tot stand gekomen. De werkzaamheden die eiseres sinds 8 september 2008 dient te verrichten zijn van bovenaf opgelegd, niet samenhangend, onvoldoende vergelijkbaar met haar eigen werkzaamheden en wisselend. Naar aanleiding van het rapport E. merkt eiseres nog op dat het onbegrijpelijk is dat pas nu zo expliciet de kennelijk door het team ervaren problemen kenbaar worden gemaakt. Deze problemen zijn nooit eerder onderkend en er zijn nooit initiatieven ontplooid om tot een bespreking en oplossing hiervan te komen. Eiseres begrijpt dat hervatting van haar werkzaamheden in W. onder deze omstandigheden niet mogelijk is. Nu dient onderzocht te worden of partijen tot een duurzame nieuwe invulling van het dienstverband kunnen komen, corresponderend met de belastbaarheid van eiseres.
- 2.4 Verweerster stelt de betreffende maatregelen genomen te hebben omdat eiseres zeer ernstig was tekortgeschoten in de uitoefening van haar beroep als arts in dienst van verweerster en vanuit haar (mede)verantwoordelijkheid voor alle aan verweerster toevertrouwde patiënten. Verweerster constateerde een verstoorde arbeidsrelatie en achtte de non-actiefstelling op dat moment noodzakelijk omdat zij het risico van herhaling, mede vanwege uitlatingen van eiseres naar aanleiding van het incident, groot achtte. Bovendien vreesde verweerster dat terugkeer van eiseres op de werkvloer de voortgang van de werkzaamheden binnen de instelling ernstig zou belemmeren. Met ingang van 8 september 2008 is eiseres weer tewerkgesteld. Weliswaar op andere locaties maar verweerster stelt dat de werkzaamheden vergelijkbaar zijn met haar eerdere werkzaamheden. Thans ligt naar de mening van verweerster nog slechts de vraag voor welk belang eiseres nog heeft bij de gevraagde voorzieningen.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

In de tussen partijen geldende arbeidsovereenkomst is de Arbeidsvoorwaardenregeling Medisch Specialisten (AMS) van toepassing verklaard en is bepaald in artikel 13 dat de beslechting van geschillen plaatsvindt overeenkomstig het bepaalde in artikel 7.5.3 AMS door het Scheidsgerecht Gezondheidszorg. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht in deze te beslissen is tussen partijen niet in geschil.

4. Beoordeling van het geschil

- 4.1 Verwezen wordt naar de inhoud van het vonnis in kort geding van 19 september 2008. Het geschil dat partijen verdeeld houdt is voortgevloeid uit het hiervoor in 2.1 vermelde

incident dat zich op 16 juni 2008 heeft voorgedaan op de locatie W. De receptioniste aldaar werd gebeld door een voor verweerster werkzame (naar achteraf is komen vast te staan: onervaren) fysiotherapeute met de mededeling dat een (revaliderende) patiënt van zijn fiets was gevallen, daarbij niet op zijn hoofd terecht was gekomen en niet meer kon opstaan. Hij had pijn aan zijn heup en zijn been. De receptioniste heeft zich tot eiseres gewend, die het advies heeft gegeven een ambulance te bellen. Eiseres is niet naar de patiënt toe gegaan. Zij is haar spreekuur gaan houden nadat haar gebleken was dat een ervaren fysiotherapeut naar de plaats van het ongeval ging. De bestuurder van de stichting heeft nadat hij ongeveer een maand later van dit incident op de hoogte was geraakt, eerst besloten eiseres te schorsen en hij heeft haar daarna een berisping opgelegd. Na verloop van de schorsing is eiseres op non-actief gesteld, welke non-actiefstelling is verlengd. De stichting heeft het door haar ingediende verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst na het voormelde kort geding ingetrokken. Vervolgens zijn moeizaam verlopen pogingen gedaan eiseres weer aan het werk te krijgen, waartoe zij ten volle bereid was. Uit een, na een tweede kort geding, door een bemiddelaar ingesteld onderzoek is gebleken is dat eisers niet zonder meer haar oorspronkelijke werkzaamheden kon hervatten in verband met al langer bestaande doch nimmer duidelijk uitgesproken kritiek van teamleden op haar functioneren als coachende en leidinggevende arts. Niet ter discussie staat dat eiseres een bekwame en ervaren revalidatiearts is.

- 4.2 Bij de mondelinge behandeling heeft de bestuurder van de stichting, die ook voormelde disciplinaire maatregelen had opgelegd, meegedeeld dat hij deze maatregelen zonder voorbehoud introk. Hieruit volgt dat deze maatregelen – zoals ook de strekking van de intrekking was – geacht moeten worden nimmer te hebben bestaan en geen onderdeel kunnen uitmaken van het personeelsdossier van eiseres. Daarmee is het belang komen te ontvallen aan de onderdelen I en II. Eiseres heeft meegedeeld dat zij van haar zijde reden zag ook de vorderingen III en IV die betrekking hebben op de nonactiefstelling, niet langer te handhaven, zodat ook daarover niet meer behoeft te worden beslist.
- 4.3 Met betrekking tot de vordering onder V, die betrekking heeft op de door eiseres verlangde medewerking aan haar rehabilitatie, geldt het volgende. Eiseres heeft deze vordering nader gespecificeerd in dier voege dat zij een schriftelijke mededeling verwacht van de bestuurder aan de leden van het team te W., de medische staf, de cliëntenraad en de ondernemingsraad, waarin hij erkent dat er geen enkele grond was voor de opgelegde maatregelen en daarover spijt betuigt. Zij heeft de grond van deze vordering aldus toegelicht dat zij daarmee een perspectief verwacht op het kunnen voortzetten van haar werkzaamheden bij de stichting. Het Scheidsgerecht acht daartoe voldoende dat de schriftelijke mededeling aan de voormelde adressanten met uitzondering van de ondernemingsraad, inhoudt dat de opgelegde maatregelen zijn ingetrokken en dat de bestuurder bereid is al het mogelijke te doen om in goed overleg met eiseres haar in staat te stellen haar werk als revalidatiearts in dienst van de stichting voor te zetten. De stichting is bereid tot het doen van deze mededeling. Uit deze mededeling blijkt reeds dat de genomen maatregelen niet juist waren. Voor het opleggen van een spijtbetuiging bestaat geen grond.
- 4.4 Het laatste geschilpunt dat partijen verdeeld blijft houden betreft de kosten van de gevoerde procedures. Tussen partijen staat vast dat deze kosten niet door de desbetreffende verzekering van eiseres zijn gedekt en door haar moeten worden betaald aan de door haar ingeschakelde advocaat. In totaal bedragen de kosten ongeveer €

20.000,-- inclusief omzetbelasting. Bij de beoordeling van dit geschilpunt wordt het volgende in aanmerking genomen.

- (a) Eiseres is geconfronteerd met disciplinaire maatregelen en met het stellige voornemen de arbeidsovereenkomst te doen ontbinden, waardoor zij vrijwel zeker langdurig zonder werk en inkomen zou komen te verkeren. Zij had alle reden zich daartegen te verweren. De bestuurder van de stichting heeft haar aangeraden een advocaat te raadplegen waarbij hij de naam heeft genoemd van de gemachtigde van eiseres.
- (b) Nu de disciplinaire maatregelen zijn ingetrokken moet ervan worden uitgegaan dat eiseres zich daartegen met succes heeft verzet.
- (c) Wat er zij van het hiervoor vermelde valincident en de aan eiseres in verband hiermee verweten nalatigheid, voor ontbinding van de arbeidsovereenkomst kon daarin geen grond worden gevonden.
- (d) Er is door het ingrijpen van de bestuurder van de stichting een situatie ontstaan waardoor eiseres eerst gedurende enkele weken haar werk niet heeft kunnen doen en vervolgens niet zonder meer tot haar normale werkzaamheden kon worden toegelaten. Ook voorzover dit een gevolg is van reacties van de bestuurders van andere instellingen waar eiseres haar werkzaamheden op basis van detachering uitoefende, komt dit voor rekening van de stichting.
- (e) De communicatie tussen partijen en de wijze waarop zij hebben getracht vorm te geven aan hervatting van de werkzaamheden kunnen als zeer moeizaam worden gekwalificeerd. Voor een klein gedeelte gaat eiseres daarbij niet vrijuit, omdat zij zich niet steeds aan redelijke wensen van de stichting heeft gehouden en zonder duidelijk bericht is weggebleven bij een voor haar geplande bijeenkomst met teamleden, doch voor het belangrijkste deel moet een en ander voor rekening van de stichting worden gelaten die immers als werkgeefster de verplichting had alles eraan te doen eiseres weer normaal te laten functioneren.
- (f) De kosten van het eerste kort geding zijn ten laste gebracht van de stichting. In zoverre kunnen deze kosten niet opnieuw worden vergoed. Het is echter redelijk dat tot de reeds vergoede kosten alleen de zuivere proceskosten worden gerekend. Een gedeelte van de gemaakte kosten wordt toegerekend aan de inspanningen van de advocaat van eiseres de zeer ernstige consequenties van de genomen maatregelen ongedaan te maken of te voorkomen.
- (g) Het is in de gegeven omstandigheden niet onbegrijpelijk of onredelijk dat eiseres een tweede maal in kort geding voorzieningen heeft gevraagd, doch daarbij dient ook rekening te worden gehouden met het feit dat de stichting al bereid was een bemiddelaar in te schakelen.

Het vorenstaande leidt ertoe dat aan eiseres een bedrag van € 10.000,-- (inclusief btw) wordt toegekend als bijdrage in de door haar gemaakte kosten. De kosten van het Scheidsgerecht worden wat het tweede kort geding betreft toegerekend aan eiseres (en verhaald op het door haar voldane voorschot) en wat betreft deze bodemprocedure aan de stichting die immers als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij is te beschouwen.

5. Beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het navolgende vonnis:

5.1 De vorderingen I tot en met IV moeten als ingetrokken worden beschouwd, zodat

- daarop niet meer behoeft te worden beslist.
- 5.2 De vordering onder V is toewijsbaar in dier voege dat de stichting binnen vijf werkdagen na de datum van dit vonnis aan de teamleden te W., de medische staf en de cliëntenraad schriftelijk dient mee te delen dat de aan eiseres opgelegde maatregelen zijn ingetrokken en dat haar bestuurder bereid is al het mogelijk te doen om in goed overleg met eiseres haar in staat te stellen haar werk als revalidatiearts in dienst van de stichting voort te zetten.
  - 5.3 De stichting is gehouden aan eiseres een bedrag van € 12.000,- te betalen als bijdrage in de kosten van rechtsbijstand.
  - 5.4 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van € 3.674,00, komen voor rekening van de stichting en zullen worden verhaald op het door eiseres betaalde voorschot, zodat de stichting in totaal, inclusief het onder 5.3 bedoelde bedrag, aan haar is verschuldigd een bedrag van € 15.674,00, te voldoen binnen twee weken na de datum van dit vonnis.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 10 maart 2009 door mr. A. Hammerstein, wonende te Arnhem, met bijstand van mr. A.T.B. de Vries, griffier.